

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Nezhdanov Aleksei,
reprezentat de avocata Bîrcă Ludmila,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Nezhdanov Aleksei împotriva Inspectoratului General pentru
Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și
obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 16 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-796/25
NR. PIGD 2-23142618-01-3ra-19112025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de
casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru – jud. V. Dodon
Curtea de Apel Centru – jud. Gh. Mîra, A. Bostan, A. Cașcaval

25 martie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Nezhdanov Aleksei, reprezentat de avocata Bîrcă Ludmila,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 06 octombrie 2023, Nezhdanov Aleksei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, solicitând anularea Deciziei nr. 5585/23/DAA din 04 septembrie 2023, emisă de Inspectoratul General pentru Migrație prin care s-a respins cererea de azil a lui Nezhdanov Aleksei și obligarea Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație să acorde lui Nezhdanov Aleksei azil pe teritoriul Republicii Moldova și statutul de refugiat.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, este cetățean al XXXXX, s-a născut la XXXXX, și a părăsit statul de origine în martie 2011, invocând că, motivul plecării din XXXXX a fost dorința lui de a locui pe teritoriul Ucrainei și condițiile precare din țara de origine. În susținerea identității sale a prezentat la Direcția azil și apatridie pașaportul de călătorie seria XXXXX nr. XXXXX eliberat la 19 iulie 2019 și valabil până la 19 iulie 2024. Totodată, a mai invocat și frica sa de a se întoarce în țara de origine din cauza că a fost anunțată mobilizare parțială pe teritoriul XXXXX, iar el nu își dorește să participe la invazia rusă asupra Ucrainei.

3. Reclamantul a menționat că nu a avut probleme cu autoritățile de stat atunci când a părăsit teritoriul XXXXX în martie 2011, iar pe teritoriul Ucrainei s-a aflat ilegal.

4. A afirmat Nezhdanov Aleksei că, a intrat pe teritoriul Republicii Moldova la 13 august 2022, după începerea invaziei rusești asupra Ucrainei din motiv că a fost depistat cu ședere ilegală de către organele de drept ucrainene și i-a fost aplicată măsura de interdicție de a intra pe teritoriul Ucrainei. Ulterior a fost condus de către colaboratorii Serviciilor Secrete ucrainene la frontiera de stat a Ucrainei.

5. Reclamantul a notat că la 27 octombrie 2022 s-a adresat la Direcția azil și apatridie cu o cerere de azil în Republica Moldova, iar drept motiv a invocat faptul că nu vrea să lupte de partea XXXXX împotriva Ucrainei și că nu este de acord cu politica dusă de către președintele țării.

6. Reclamantul a comunicat că, nu vrea să încalce termenul legal de aflare a cetățenilor străini pe teritoriul Republicii Moldova și că dorește să se întoarcă în Ucraina de îndată ce autoritățile Ucrainei îi vor permite.

7. Reclamantul a precizat că, după începerea războiului din Ucraina, în Republica Moldova au intrat nu numai cetățeni ucraineni, ci și cetățeni ai țărilor terțe. Cei mai mulți dintre ei au venit în primele zile de război, însă aceștia întâmpină probleme la accesul în Uniunea Europeană, deoarece aceasta din urmă a deschis granițele doar pentru cetățenii Ucrainei. Cetățenii XXXXX care au locuit permanent pe teritoriul Ucrainei sau dețin proprietăți imobiliare acolo încearcă să se întoarcă, dar nu au voie să intre, deoarece sunt cetățeni ruși, și nu pot merge nici în Uniunea Europeană. Astfel, se dovedește că acești oameni sunt practic blocați aici (sursa: <https://newsmaker.md/ro/>).

8. A relatat reclamantul că, un nou proiect de lege, promulgat de președintele XXXXX, care permite autorităților să emită convocări electronice pentru recruți și rezerviști, stârnește temeri legate de un nou val de mobilizare pentru războiul XXXXX în Ucraina și provoacă noi discuții în rândul rușilor despre plecarea din țară. Noua lege din 14 aprilie 2023 modifică normele privind serviciul militar al XXXXX, care anterior impuneau livrarea în persoană a notificărilor către recruții și rezerviștii chemați la oaste. De această dată, avizele emise de birourile locale de recrutare militară vor putea fi transmise și în format electronic și vor fi considerate valabile din momentul în care sunt afișate pe un portal de stat pentru servicii electronice, cunoscut sub numele de XXXXX. De asemenea, legea va institui un registru electronic al tuturor persoanelor care trebuie să efectueze serviciul militar și va colecta datele personale ale acestora, creând, în același timp, o listă publică a tuturor celor care au fost convocați să îndeplinească serviciul militar (Sursa: <https://moldova.europalibera.org/>).

9. Reclamantul a menționat că Uniunea Europeană și statele sale membre condamnă cu fermitate războiul de agresiune brutal declanșat de Federația Rusă împotriva Ucrainei, precum și anexarea ilegală a regiunilor Donețk, Luhansk, Zaporijia și Herson ale Ucrainei. Acestea condamnă, de asemenea, implicarea Belarusului în agresiunea militară a Rusiei. Or, liderii Uniunii Europene au cerut în repetate rânduri Federației Ruse să înceteze imediat acțiunile militare, să retragă necondiționat toate forțele și echipamentele militare din Ucraina și să respecte pe deplin integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei. Totodată, aceștia au subliniat faptul că Ucraina are dreptul de a-și alege propriul destin și au felicitat poporul ucrainean pentru curajul de care dă dovadă în apărarea țării sale. Ca răspuns la agresiunea militară, Uniunea Europeană a extins masiv sancțiunile împotriva Federației Ruse, incluzând un număr semnificativ de persoane și entități

pe lista sancțiunilor și adoptând măsuri restrictive fără precedent. UE a demonstrat unitate și fermitate, oferind Ucrainei sprijin umanitar, politic, financiar și militar (Sursa: <https://www.consilium.europa.eu/ro/>).

10. Reclamantul a invocat că Uniunea Europeană s-a angajat să continue să își manifeste solidaritatea și să ofere sprijin refugiaților care fug din calea războiului din Ucraina, precum și statelor care îi găzduiesc. De asemenea, Uniunea Europeană cooperează și se coordonează cu partenerii și aliații săi în cadrul ONU, OSCE, NATO și G7. În repetate rânduri, Consiliul European a condamnat atacurile nediscriminatorii ale XXXXX împotriva civililor și a infrastructurii civile și a solicitat ferm Rusiei să înceteze atacurile sistematice cu rachete asupra infrastructurii energetice a Ucrainei (Sursa: <https://www.eeas.europa.eu>).

11. Reclamantul a accentuat că întoarcerea sa în XXXXX poate să aducă la consecințe grave în privința sa, de aceea și a solicitat azil pe teritoriul Republicii Moldova.

12. A notat reclamantul că, din motivarea deciziei de respingere rezultă faptul că Direcția Azil și Apatridie din cadrul Inspectoratului General Pentru Migrație nu a efectuat o verificare minuțioasă a cererii de oferire a unei protecții pe teritoriul Republicii Moldova.

13. Reclamantul a menționat că, în decizia contestată, lipsește atât „cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil”, prevăzută de art. 42 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, cât și întemeierea de către autoritățile competente „pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine”, care este obligatorie în virtutea prevederilor art. 48 ale aceleiași legi.

14. În drept, Nezhdanov Aleksei și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 11, art. 17 alin. (1), art. 19, art. 42, art. 48, art. 51 alin. (1) lit. a)–b), art. 56 lit. a)–f), art. 79 și art. 80 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, art. 6 alin. (1) lit. a) – c) din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, art. 12 alin. (1) din Codul de procedură civilă, precum și art. 3, art. 5 – art. 7, art. 10, art. 17, art. 20, art. 21, art. 36, art. 39 alin. (2) și art. 206 din Codul administrativ.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

15. Prin hotărârea din 07 februarie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată înaintată de Nezhdanov Aleksei a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

16. La data de 15 februarie 2025, avocata Bîrcă Ludmila, în interesele apelantului Nezhdanov Aleksei, a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

17. Prin decizia din 16 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru, a fost respinsă cererea de apel depusă de avocata Bîrcă Ludmila, în interesele apelantului Nezhdanov Aleksei, și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 07 februarie 2025.

18. Curtea de Apel a reținut că, în speță, obiectul controlului judecătoresc îl constituie decizia nr. 5585/23/DAA din 04 septembrie 2023, emisă de Direcția azil și apatridie din cadrul Inspectoratului General pentru Migrație, prin care, în temeiul art. 19 alin. (3) din Constituție, art. 4 alin. (3) și art. 60 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, a fost respinsă cererea de azil.(f.d. 12-16)

19. Instanța de apel a notat că prima instanță just a concluzionat despre netemeinicia acțiunii, dispunând respingerea acesteia, soluția fondului având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită.

20. Instanța de apel a remarcat că, circumstanțele învederate de către reclamant/apelant în cererea privind acordarea protecției pe teritoriul Republicii Moldova, nu constituie temei real și întemeiat pentru admiterea și satisfacerea acesteia, or, nu s-au constatat în raport cu solicitantul Nezhdanov Aleksei, cetățean al XXXXX, temeri bine întemeiate și justificate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, că se află în afara țării a cărei cetățenie o deține datorită acestei temeri și nu dorește să se pună sub protecția acestei țări și ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

21. Instanța de apel a concluzionat că, Nezhdanov Aleksei, a intrat pe teritoriul Republicii Moldova la data de 13 august 2022, ca urmare a identificării de către autoritățile ucrainene că se află pe teritoriul Ucrainei fără drept legal de ședere, iar cererea de azil a fost depusă de Nezhdanov Aleksei la 27 octombrie 2022, adică la aproximativ două luni și jumătate după intrarea sa pe teritoriul Republicii Moldova. Or, aceste circumstanțe ridică dubii legate de autenticitatea temerii de persecuție invocată de reclamant. În mod obișnuit, cererile de azil sunt depuse imediat ce o persoană ajunge pe teritoriul Republicii Moldova, pentru a solicita protecție internațională (art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008).

22. Totodată, instanța de apel a reținut că, potrivit propriilor afirmații din cererea de apel, apelantul a relatat că, în prezent, locuiește în regiunea transnistreană, unde și-a procurat o casă, soția sa și-a deschis o afacere, iar împreună au un venit care le permite să ducă o viață stabilă și să desfășoare activități economice.

23. Astfel, Nezhdanov Aleksei, a ales să se stabilească în regiunea transnistreană, teritoriu aflat sub controlul efectiv sau, cel puțin, sub influența decisivă a XXXXX, după cum a reținut Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Ilașcu și alții c. Moldovei și Rusiei (Hotărârea din 8 iulie 2004), ceea ce în opinia instanței de apel, ridică serioase dubii cu privire la autenticitatea temerii de persecuție invocate de acesta. Or, un cetățean al XXXXX care alege să locuiască și să desfășoare activități economice pe teritoriul respectiv – inclusiv să își achiziționeze o locuință, să desfășoare o activitate comercială sau să trăiască acolo în mod stabil, nu poate pretinde, în mod plauzibil, că se teme de persecuții venite din partea autorităților ruse.

24. Instanța de apel a reținut că, din declarațiile apelantului precum că, dorește să se întoarcă în Ucraina îndată ce autoritățile ucrainene îi vor permite acest lucru, rezultă lipsa unui motiv veritabil pentru solicitarea protecției internaționale. Totodată, în cadrul procedurii administrative s-a constatat că Nezhdanov Aleksei nu a fost supus niciunei condamnări în țara sa de origine, nu a fost arestat, reținut sau judecat.

25. Cu referire la motivul invocat de apelantul Nezhdanov Aleksei, privind riscul de mobilizare forțată, instanța de apel a indicat că, nu poate reține acest argument ca relevant și întemeiat, or aceste afirmații nu sunt susținute prin probe concludente. În cadrul interviului pentru acordarea azilului, apelantul a declarat că mama sa i-ar fi comunicat despre venirea unor reprezentanți ai centrului militar, care ar fi adus o citație pe numele său, însă aceasta nu i-a fost înmănată, întrucât a fost menționat că trebuie să fie transmisă personal. Totuși, aceste relatări se întemeiază exclusiv pe afirmațiile apelantului și nu sunt sprijinite de niciun mijloc de probă care să confirme realitatea celor invocate. Prin urmare, instanța de apel apreciază că temerea de mobilizare invocată are un caracter pur speculativ și nu demonstrează existența unui risc real, personal și actual de persecuție. Or, simpla posibilitate de a fi mobilizat în serviciul militar nu constituie, prin ea însăși, un motiv suficient pentru acordarea protecției internaționale. Potrivit practicii constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, posibilitate de a fi mobilizat sau chemat la serviciul militar nu echivalează cu o persecuție, decât în măsura în care există dovezi clare că mobilizarea ar avea loc în condiții care încalcă drepturile fundamentale ale persoanei sau ar fi însoțită de tratamente inumane sau degradante. În speță, apelantul nu a demonstrat existența unor circumstanțe individuale

concrete care să indice că, în cazul mobilizării, ar fi expus unui risc real și personal de încălcare a drepturilor sale. Nezhdanov Aleksei nu a prezentat, nici în cadrul procedurii administrative de azil, nici în fața instanței, vreo citație, convocare oficială sau alt act emis pe numele său care să ateste că ar fi fost efectiv vizat de autoritățile militare pentru înrolare. În absența acestor dovezi, susținerea că s-ar afla în pericol iminent de a fi mobilizat rămâne una pur speculativă. În plus, fuga de înrolare nu constituie în sine o temere bine întemeiată de persecuție.

26. În această ordine de idei, prin prisma prevederilor art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care garantează că nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante, coroborate cu dispozițiile Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, reieșind din circumstanțele personale care îl caracterizează pe solicitant, precum și din succesiunea acțiunilor și inacțiunilor acestuia în raport cu țara de origine și cu alte state în care și-a exercitat dreptul de ședere până la intrarea în Republica Moldova, instanța de apel a constatat că, nu există temeri justificate potrivit cărora, în țara de origine, viața solicitantului ar fi pusă în pericol ori acesta ar fi supus torturii, tratamentelor inumane sau degradante.

27. În acest context, instanța apel a reținut că, susține concluzia instanței de fond că, Nezhdanov Aleksei, nu a reușit să susțină prin probe pertinente și concludente afirmațiile sale de teamă față de persecuții sau alte vătămări grave la care ar putea fi expus în XXXXX, or, nu au fost constatate circumstanțe sau probe care să arate că la revenirea reclamantului în țara de origine acesta s-ar afla în pericol, instanțele ținând să acorde protecție internațională atunci când există dovezi clare și suficiente privind pericolul real, iar teama invocată este justificată și bine fundamentată în contextul concret.

28. Totodată, instanța de apel a reținut că, instanța de fond corect a constatat că solicitantul de protecție internațională nu a prezentat dovezi concrete care să arate că autoritățile din Federația Rusă i-ar fi cauzat dificultăți sau l-ar fi persecutat. Iar, în lipsa unor dovezi specifice privind acte sau acțiuni ale autorităților care ar putea pune în pericol viața sau integritatea solicitantului, afirmațiile acestuia sunt considerate prea generale pentru a susține o teamă întemeiată de persecuție.

29. Or, temerea invocată de solicitant nu este una întemeiată și nu există o probabilitate reală ca în cazul întoarcerii în țara de origine, viața și integritatea corporală a acestuia să fie puse în pericol, nefiind prezentate suficiente probe pentru a considera că există o probabilitate rezonabilă ca solicitantul de protecție internațională să fie supus acțiunilor ce ar duce la încălcarea drepturilor sale fundamentale, care să constituie acte de persecuție ce ar face aplicabile prevederile art. 45 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 270 privind azilul în Republica Moldova.

30. În acest context, instanța apel a reținut că, este relevant faptul că reclamantul se bucură de protecția autorităților naționale în țara de origine și acestea niciodată nu au întreprins măsuri împotriva reclamantului, ce ar pune în pericol viața și integritatea acestuia.

31. Prin urmare, instanța de apel a reținut că, instanța de fond just a subliniat că solicitantul de azil nu a întâmpinat nici un obstacol din partea autorităților de stat, iar în cadrul interviului ultimul nu a individualizat nici o acțiune întreprinsă împotriva sa, ce ar pune în pericol viața sau integritatea acestuia.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

32. La 04 noiembrie 2025, Nezhdanov Aleksei, reprezentat de avocata Bîrcă Ludmila, a declarat recurs împotriva deciziei din 16 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

33. În motivarea recursului, Nezhdanov Aleksei, reprezentat de avocata Bîrcă Ludmila, a susținut că instanța de apel a aplicat eronat prevederile legale relevante și a omis examinarea detaliată a circumstanțelor esențiale ale cauzei, astfel că concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

34. Consideră recurentul că, instanța de apel în lipsa unui suport probatoriu concludent și fără argumente certe, a respins cererea de apel fără a se expune asupra tuturor aspectelor de drept și de fapt ale litigiului.

35. Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale.

36. Prin referința din 01 decembrie 2025, Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie, a solicitat respingerea cererii de recurs depuse de Nezhdanov Aleksei, reprezentat de avocata Bîrcă Ludmila.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

37. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

38. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen”

39. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

40. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

41. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată reprezentantei recurentului la 12 noiembrie 2025, iar recursul a fost depus, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

42. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

43. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii

de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

44. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în cererea de recurs, nu relevă temeuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie teme de casare a deciziei recurate.

45. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

47. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

48. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

49. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel,

motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

50. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

51. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

52. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Nezhdanov Aleksei, reprezentat de avocata Bîrcă Ludmila.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni